

ประวัติความเป็นมาของหนังสือ ฮีบรู

เราไม่ทราบว่ามีใครเขียนหนังสือฮีบรูนี้ แต่คนส่วนมากคิดว่าเปาโลเป็นผู้เขียน เราสามารถทราบได้ว่าหนังสือเล่มนี้เป็นจดหมายถึงชาวฮีบรู เพราะว่าตั้งแต่ต้นถึงปลายมีการเปรียบเทียบความเชื่อของคริสเตียนกับพระคัมภีร์เดิม กับเครื่องบูชาและพิธีต่างๆ ของชาวฮีบรูซึ่งเล็งไปถึงพระคริสต์ข้อแรกพูดถึงบรรพบุรุษ ซึ่งหมายถึงพวกบรรพบุรุษของชาวฮีบรู (ชาวฮิว)

จดหมายฉบับนี้ไม่ได้เขียนถึงคริสตจักรใดๆ (เช่น โรม 1 และ 2 โครินธ์ เอเฟซัส พิลิปปี โคลโลสี 1 และ 2 เฮสเปโลเนียกา) หรือถึงพวกคริสตจักร (เช่นกาลาเทีย) หรือถึงคนส่วนตัว (เช่น 1 และ 2 ทิโมธี ทิตัส ฟิเลโมน 2 และ 3 ยอห์น) แต่หนังสือฮีบรูนี้เป็นที่เรียกกันว่า "จดหมายทั่วไป" ซึ่งเขียนถึงชาวฮิวที่กระจัดกระจายไป (เช่นหนังสือยากอบ (ยก 1:1) ซึ่งเขียนถึงชาวฮิวด้วย) แต่จดหมายฉบับนี้ก็เหมาะสำหรับคริสเตียนทุกคน เพราะว่าเราได้เชื่อและใช้พระคัมภีร์ทั้งเดิมและใหม่เช่นกัน

ชาวฮิวที่ไม่เชื่อก็เกลียดเปาโล ชาวฮิวที่เชื่อแล้วในกรุงเยรูซาเล็มก็มักจะเชื่อว่าจะต้องตามธรรมเนียมต่างๆ ของศาสนายิว (กท 2:11-13) พวกคริสเตียนฮิวบางคนได้ไปสอนคำสอนผิดให้แก่ผู้เชื่อแล้วในเมืองกาลาเทีย ดังนั้นถ้าเปาโลเขียนจดหมายฉบับนี้ก็เป็น好事ที่ท่านจะไม่ให้ชื่อของท่านปรากฏในจดหมายฉบับนี้ เรารู้ว่าจดหมายฉบับนี้เขียนขึ้นที่กรุงโรมเพราะได้เขียนว่า "พวกพี่น้องที่เป็นชาวอิตาลีก็ฝาก

ความคิดถึงมายังท่านทั้งหลาย (13:24) ทิโมธีซึ่งได้ติดคุกพร้อมกับเปาโล พึ่งได้รับการปล่อยตัว (13:23) และเปาโลหวังว่าอีกไม่นานท่านจะได้รับการปลดปล่อยด้วย (13:19) ดูเหมือนว่าหนังสือ 2 เปโตร 3:15-16 ซ้ำให้เห็นว่าเปาโลเป็นผู้เขียนหนังสือฮีบรูนี้ เพราะที่เปโตรพูดถึงวันขององค์พระผู้เป็นเจ้าและเรื่องอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับชาวยิวซึ่งท่านว่า ไม่มีบางข้อที่เข้าใจยาก ซึ่งเล็งถึงคำเขียนของเปาโล

หนังสือฮีบรูเขียนก่อนการทำลายกรุงเยรูซาเล็มและพระวิหาร ซึ่งเกิดขึ้นในปีค.ศ. 70 (10:2-3; 13:10-11)

หนังสือเล่มนี้เน้นว่า พระเยซู ซึ่งเป็นมหาบุโรหิต เครื่องบูชา และพระผู้ช่วยให้รอดก็ประเสริฐกว่าสิ่งต่างๆ ในสมัยของโมเสส

สง่าราศีของพระบุตรและพระราชกิจของพระองค์

1 ในโบราณกาลพระเจ้าได้ตรัสด้วยวิธีต่างๆ มากมายแก่บรรพบุรุษทางพวกศาสดาพยากรณ์² แต่ในวันสุดท้ายเหล่านี้พระองค์ได้ตรัสแก่เราทั้งหลายทางพระบุตร ผู้ซึ่งพระองค์ได้ทรงตั้งให้เป็นผู้รับสรรพสิ่งทั้งปวงเป็นมรดก พระองค์ได้ทรงสร้างจักรวาลโดยพระบุตร³ พระบุตรทรงเป็นแสงสะท้อนสง่าราศีของพระเจ้า และทรงมีสถานะเป็นพิมพ์เดียวกันกับพระองค์ และทรงผดุงสรรพสิ่งไว้โดยพระดำรัสอันทรงฤทธิ์ของพระองค์ เมื่อพระบุตรได้ทรงชำระบาปของเราด้วยพระองค์เองแล้ว ก็ได้ทรงประทับนั่ง ณ เบื้องขวาพระหัตถ์ของผู้ทรงเดชานุภาพเมืองบน

พระบุตรทรงอยู่เหนือพวกทูตสวรรค์

4 พระองค์ทรง เป็นผู้เยี่ยมกว่าเหล่า ทูต สวรรค์มาก นัก ด้วยว่าพระองค์ทรงรับพระนามที่ประเสริฐกว่านามของทูต สวรรค์นั้น เป็นมรดก 5 เพราะว่ามีผู้ใดบ้าง ในบรรดาทูต สวรรค์ที่พระองค์ได้ตรัสแก่เขา ในเวลาใด ว่า □ท่านเป็น บุตรของเรา วันนี้เรา ได้ให้กำเนิดแก่ท่านแล้ว□ และยัง ตรัสอีกว่า □เราจะเป็นบิดาของเขา และเขาจะเป็นบุตร ของเรา□ 6 และอีกครั้งหนึ่ง เมื่อพระองค์ทรงนำพระบุตร หัวปีองค์ที่ได้บังเกิดนั้น ให้เสด็จเข้ามา ในโลก พระองค์ ก็ตรัสว่า □ให้บรรดาพวกทูตสวรรค์ทั้ง สิ้น ของพระเจ้า นมัสการท่าน□ 7 ส่วนพวกทูตสวรรค์นั้น พระองค์ตรัสว่า □พระองค์ทรงบันดาลพวกทูตสวรรค์ของพระองค์ให้เป็น ดุจวิญญาณ และทรงบันดาลผู้รับใช้ของพระองค์ให้เป็น ดุจเปลวเพลิง□ 8 แต่ส่วนพระบุตรนั้น พระองค์ตรัสว่า □โอ พระเจ้าข้า พระที่นั่งของพระองค์ดำรงเป็นนิത്യและเป็นนิത്യ ธารพระกรแห่งอาณาจักรของพระองค์ก็เป็นธาร พระกรเที่ยงธรรม 9 พระองค์ทรงรักความชอบธรรม และ ทรงเกลียดชังความชั่วช้า ฉะนั้นพระเจ้า คือ พระเจ้าของ พระองค์ ได้ทรงเจิมพระองค์ไว้ด้วยน้ำมันแห่งความยินดียิ่ง กว่าพระสหายทั้งปวงของพระองค์□ 10 และ □องค์พระผู้เป็น เจ้าเจ้าข้า เมื่อเดิมพระองค์ทรงวางรากฐานของแผ่นดินโลก และฟ้าสวรรค์เป็นพระหัตถกิจของพระองค์ 11 สิ่งเหล่านี้ จะพินาศไป แต่พระองค์ทรงดำรงอยู่ สิ่งเหล่านี้จะเก่าไป เหมือนเครื่องนุ่งห่ม 12 พระองค์จะทรงม้วนสิ่งเหล่านี้ไว้ดุจ เสื้อคลุม และสิ่งเหล่านั้นก็จะเปลี่ยนแปลงไป แต่พระองค์ ยังทรงเป็นอย่างเดิม และปีเดือนของพระองค์จะไม่สิ้นสุด □ 13 แต่แก่ทูตสวรรค์องค์ใดเล่าที่พระองค์ได้ตรัสในเวลา ใดว่า □จงนั่งที่ขวามือของเรา จนกว่าเราจะกระทำให้ศัตรู

ของท่านเป็นแทนรองเท้าของท่าน □ 14 ทูตสวรรค์ทั้งปวงเป็น แต่เพียงวิญญาณผู้ปรนนิบัติ ที่พระองค์ทรงส่งไปช่วยเหลือ บรรดาผู้ที่จะได้รับความรอดเป็นมรดกมิใช่หรือ

2

จงใส่ใจกับความรอดอันยิ่งใหญ่

1 เหตุฉะนั้นเราควรจะสนใจในข้อความเหล่านั้นที่ เรา ได้ยินได้ฟังให้มากขึ้นอีก เพราะมีฉะนั้นในเวลาหนึ่งเวลาใด เราจะห่างไกลไปจากข้อความเหล่านั้น 2 ด้วยว่าถ้าถ้อยคำ ซึ่งทูตสวรรค์ได้กล่าวไว้ นั้นมั่นคง และการละเมิดกับการไม่ เชื่อฟังทุกอย่างได้รับผลตอบแทนตามความยุติธรรมแล้ว 3 ดังนั้นถ้าเราละเลยความรอดอันยิ่งใหญ่แล้ว เราจะรอดพ้น ไปอย่างไรได้ ความรอดนั้นได้เริ่มขึ้นโดยการประกาศของ องค์พระผู้เป็นเจ้าเอง และบรรดาผู้ที่ได้ยินพระองค์ ก็ได้ รับรองแก่เราว่าเป็นความจริง 4 ทั้งนี้พระเจ้าก็ทรงเป็นพยาน ด้วย โดยทรงแสดงหมายสำคัญและการมหัศจรรย์ และโดย การอัศจรรย์ต่างๆ และโดยของประทานจากพระวิญญาณ บริสุทธิ ซึ่งทรงประทานตามพระประสงค์ของพระองค์

พระคริสต์ทรงครอบครองอยู่เหนือสิ่งสารพัด

5 เพราะว่าพระองค์ไม่ได้ทรงมอบโลกใหม่ซึ่งเรากล่าวถึง นั้นให้อยู่ใต้บังคับของเหล่าทูตสวรรค์ 6 แต่มีอยู่แห่งหนึ่งที่ คนเป็นพยานถึงเรื่องนี้ว่า □ มนุษย์เป็นผู้ใดเล่าซึ่งพระองค์ ทรงระลึกถึงเขา และบุตรมนุษย์เป็นผู้ใดซึ่งพระองค์ทรง เยี่ยมเยียนเขา 7 พระองค์ทรงทำให้เขาต่ำกว่าพวกทูตสวรรค์ แต่เหนือยเดียว และพระองค์ทรงประทานสง่าราศีกับเกียรติ เป็นมงกุฎให้แก่เขา และได้ทรงตั้งเขาไว้ให้อยู่เหนือบรรดา

พระหัตถกิจของพระองค์⁸ พระองค์ทรงมอบสิ่งทั้งปวงให้อยู่ภายใต้เท้าของเขาก่อน ในการซึ่งพระองค์ทรงมอบสิ่งทั้งปวงให้อยู่ใต้อำนาจของเขานั้น ไม่มีสิ่งใดเลยที่ไม่อยู่ใต้อำนาจของเขา แต่ขณะนี้ เรายังไม่เห็นว่าคุณสิ่งอยู่ใต้อำนาจของเขา

ความทุกข์ทรมานของพระคริสต์

⁹ แต่เราก็เห็นพระเยซู ผู้ซึ่งพระองค์ทรงทำให้ต่ำกว่าทูตสวรรค์แต่หน้อยเดียวนั้น ทรงได้รับสง่าราศีและพระเกียรติเป็นมงกุฎ เพราะที่พระองค์ทรงสิ้นพระชนม์ด้วยความทุกข์ทรมาน ทั้งนี้โดยพระคุณของพระเจ้า พระองค์จะได้ทรงชิมความตายเพื่อมนุษย์ทุกคน ¹⁰ ด้วยว่าในการที่พระเจ้าจะทรงพาบตรเป็นอันมากถึงสง่าราศีนั้น ก็สมอยู่แล้วที่พระองค์ผู้เป็นเจ้าของสิ่งสารพัด และผู้ทรงบันดาลให้สิ่งสารพัดบังเกิดขึ้น จะให้ผู้ที่เป็คนายแห่งความรอดของเขานั้น ได้ถึงที่สำเร็จ โดยการทนทุกข์ทรมาน ¹¹ เพื่อว่าทั้งพระองค์ผู้ชำระคนทั้งหลายให้บริสุทธิ์ และคนเหล่านั้นที่ได้รับการชำระ ก็มาจากแหล่งเดียวกัน เพราะเหตุนั้นพระองค์จึงไม่ทรงละลายที่จะทรงเรียกเขาเหล่านั้นว่า เป็นพี่น้องกัน ¹² ดังที่พระองค์ตรัสว่า □เราจะประกาศพระนามของพระองค์แก่พี่น้องของเรา เราจะร้องเพลงสรรเสริญพระองค์ในท่ามกลางที่ชุมนุมชน □ ¹³ และตรัสอีกว่า □เราจะไว้วางใจในพระองค์ □ ทั้งตรัสอีกว่า □ดูเถิด ตัวเรากับบุตรซึ่งพระเจ้าทรงประทานแก่เรา □

พระคริสต์ทรงรับสภาพมนุษย์

¹⁴ เหตุฉะนั้นครั้งบุตรทั้งหลายมีส่วนในเนื้อและเลือดอยู่แล้ว พระองค์ก็ได้ทรงรับเนื้อและเลือดเหมือนกัน เพื่อโดยความตายพระองค์จะได้ทรงทำลายผู้เหล่านั้นที่มีอำนาจแห่ง

ความตาย คือพญามาร ¹⁵ และจะได้ทรงช่วยเขาเหล่านั้นให้พ้นจากการเป็นทาสชั่วชีวิต เพราะเหตุกลัวความตาย ¹⁶ ความจริง พระองค์มิได้ทรงรับสภาพของทูตสวรรค์ แต่ทรงรับสภาพของเชื้อสายของอับราฮัม ¹⁷ เหตุฉะนั้นพระองค์จึงทรงต้องเป็นเหมือนกับพี่น้องทุกอย่าง เพื่อว่าพระองค์จะได้ทรงเป็นมหาบุโรหิต ผู้กอบปรีย์พระเมตตาและความสัตย์ซื่อ ในการทุกอย่าง ซึ่งเกี่ยวกับพระเจ้า เพื่อลบล้างบาปทั้งหลายของประชาชน ¹⁸ เพราะเหตุที่พระองค์ได้ทรงทนทุกขุทรมานโดยถูกทดลองนั้น พระองค์จึงทรงสามารถช่วยผู้ที่ถูกทดลองนั้นได้

3

พระคริสต์ทรงอยู่เหนือโมเสส

¹ เหตุฉะนั้นท่านพี่น้องอันบริสุทธิ์ ผู้เข้าส่วนด้วยกันในการทรงเรียก ซึ่งมาจาก สวรรค์นั้น จงพิจารณาอัครสาวกและมหาบุโรหิตซึ่งเรารับเชื่ออยู่นั้น คือพระเยซูคริสต์ ² ผู้ทรงสัตย์ซื่อต่อพระเจ้าผู้ได้ทรงแต่งตั้งพระองค์ไว้ เหมือนอย่างโมเสสได้สัตย์ซื่อในพรรคพวกของพระองค์ทั้งสิ้น ³ แต่ถึงกระนั้นพระองค์ก็ทรงสมควรได้รับพระเกียรติมากกว่าโมเสส มากนัก เช่นเดียวกับ ผู้สร้าง บ้าน ย่อมมีเกียรติยศมากกว่าบ้านนั้น ⁴ ด้วยว่าบ้านทุกหลังต้องมีผู้สร้าง แต่ว่าผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งปวง ก็คือพระเจ้า ⁵ ฝ่าย โมเสสนั้นสัตย์ซื่อในพรรคพวกของพระองค์ทั้งสิ้นก็ อย่างคนรับใช้ เพื่อจะได้เป็นพยานถึงเหตุการณ์เหล่านั้น ซึ่งจะกล่าวต่อภายหลัง ⁶ แต่พระคริสต์นั้นในฐานะพระบุตรที่ทรงอำนาจเหนือครอบครัวของพระองค์ และเราทั้งหลายเป็นครอบครัว

วั้นั้นแหละ หากเราจะยึดความมั่นใจและความชื่นชมยินดีในความหวังนั้นไว้ให้มั่นคงจนถึงที่สุด

คำเตือน: พวกอิสราเอลที่ไม่เชื่อจึงเข้าไปในแผ่นดินคานาอันไม่ได้

⁷ เหตุฉะนั้น (ตามที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ตรัสว่า □วันนี้ ถ้าท่านทั้งหลายจะฟังพระสุรเสียงของพระองค์⁸ อย่าให้จิตใจของท่านแข็งกระด้างไปอย่างในครั้งกบฏนั้น เหมือนอย่างในวันที่ถูกทดลองในถิ่นทุรกันดาร⁹ เมื่อบรรพบุรุษของท่านทดลองเราโดยเอาเราเข้าพิสูจน์ และได้เห็นกิจการของเราถึงสี่สิบปี¹⁰ เพราะเหตุนั้นเราจึงเคืองคนชั่วอายุนั้น และว่า □ใจของเขาหลงผิดอยู่เสมอ เขาไม่รู้จักทางทั้งหลายของเรา □¹¹ ดังนั้นเราจึงปฏิญาณด้วยความพิโรธของเราว่า □เขาจะไม่ได้เข้าสู่ที่สงบสุขของเรา □) ¹² ท่านพี่น้องทั้งหลาย จงระวังให้ดี เพื่อจะ ไม่มีผู้หนึ่งผู้ใดในพวกท่านมีใจชั่วและไม่เชื่อ แล้วก็หลงไปจากพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์¹³ ท่านจงเตือนสติกันและกันทุกวัน ตลอดเวลาที่เรียกว่า □วันนี้ □ เพื่อว่าจะไม่มีผู้ใดในพวกท่านมีใจแข็งกระด้างไปเพราะเล่ห์กลของบาป¹⁴ เพราะว่าถ้าเรายึดความไว้วางใจที่เรามีอยู่ตอนต้นไว้ให้มั่นคงจนถึงที่สุด เราก็กลายเป็นผู้มีส่วนกับพระคริสต์¹⁵ เมื่อมี คำกล่าวไว้ว่า □วันนี้ ถ้าท่านทั้งหลายจะฟังพระสุรเสียงของพระองค์ อย่าให้จิตใจของท่านแข็งกระด้างไปอย่างในครั้งกบฏนั้น □¹⁶ เพราะบางคน เมื่อเขาได้ยินแล้ว ก็ยังได้กบฏอยู่ แต่มิใช่ทุกคนที่โมเสสได้นำออกจากประเทศอียิปต์¹⁷ และใครหนอที่พระองค์ได้ทรงโทมนัสตลอดสี่สิบปีนั้น ก็คนเหล่านั้นที่กระทำบาป และซากศพของเขาทั้งอยู่ในถิ่นทุรกันดารมิใช่หรือ¹⁸ และแก่ใครหนอที่พระองค์ได้ทรง

ปฏิญาณว่า เขาจะไม่ได้เข้าสู่ที่สงบสุขของพระองค์ ก็คนเหล่านั้นที่ไม่เชื่อมิใช่หรือ ¹⁹ ฉะนั้นเราจึงรู้ว่า เขาไม่สามารถเข้าไปสู่ที่สงบสุขนั้นได้เพราะเขาไม่ได้เชื่อ

4

การเข้าสู่ที่สงบสุขโดยความเชื่อ

¹ เหตุฉะนั้น เมื่อมีพระสัญญาทรงประทานไว้แล้วว่า จะให้เข้าไปในที่สงบสุขของพระองค์ ให้เราทั้งหลายมีความยำเกรงว่า ในพวกท่านอาจจะมีผู้หนึ่งผู้ใดเหมือนไปไม่ถึง ² เพราะเราได้มีผู้ประกาศข่าวประเสริฐให้แก่เราแล้ว เหมือนแก่เขาเหล่านั้นด้วย แต่ว่าถ้อยคำซึ่งเขาได้ยินนั้น ไม่ได้เป็นประโยชน์แก่เขา เพราะว่าเขา ไม่มี ความเชื่อ พ้อง กับ ผู้ที่ ได้ยิน ³ เพราะว่าเราทั้งหลายที่เชื่อแล้วก็เข้าไปในที่สงบสุขนั้น เหมือนพระองค์ได้ตรัสไว้แล้วว่า □ตามที่เราได้ปฏิญาณด้วยความพิโรธของเราว่า □เขาจะไม่ได้เข้าสู่ที่สงบสุขของเรา□ □แม้ว่างานนั้นสำเร็จแล้วตั้งแต่วางรากสร้างโลก ⁴ และมีข้อหนึ่งที่พระองค์ได้ตรัสถึงวันที่เจ็ดดังนี้ว่า □ในวันที่เจ็ดพระเจ้าทรงพักการงานทั้งสิ้นของพระองค์□ ⁵ และแห่งเดียวกันนั้นได้ตรัสอีกว่า □เขาจะไม่ได้เข้าสู่ที่สงบสุขของเรา□ ⁶ ครั้นเห็นแล้วว่ายังมีช่องให้บางคนเข้าไปในที่สงบสุขนั้น และคนเหล่านั้นที่ได้ยินข่าวประเสริฐคราก่อนไม่ได้เข้า เพราะเขาไม่เชื่อ ⁷ พระองค์จึงได้ทรงกำหนดวันหนึ่งไว้ อีกคือกล่าวในคัมภีร์ของดาวิดครั้นล่วงไปช้านานแล้วว่า □วันนี้□ เหมือนตรัสเมื่อคราก่อนแล้วว่า □วันนี้ □ถ้าท่านทั้งหลายจะฟังพระสุรเสียงของพระองค์ อย่าให้จิตใจของท่านแข็งกระด้างไป□ ⁸ เพราะว่าถ้าเยชูได้พาเขาเข้าสู่ที่สงบสุขนั้น

แล้ว พระองค์ก็คงมิได้ตรัสในภายหลังถึงวันอื่นอีก 9 ฉะนั้น จึงยังมีสະบาโตสำหรับชนชาติของพระเจ้า 10 ด้วยว่าคนใดที่ได้เข้าไปในที่สงบสุขของตนแล้ว ก็ได้หยุดการงานของตนเหมือนพระเจ้าได้ทรงหยุดจากพระราชกิจของพระองค์ 11 เหตุฉะนั้นให้เราทั้งหลายหยุดสำหรับเข้าในที่สงบสุขนั้น เพื่อมิให้ผู้หนึ่งผู้ใดตกหลงไปในการไม่เชื่อเช่นเขาเหล่านั้นซึ่งเป็นตัวอย่าง 12 เพราะว่าพระวณะของพระเจ้านั้นมีชีวิต และทรงพลาณาภาพอยู่เสมอ คมยิ่งกว่าดาบสองคมใดๆ แห่งทะเล กระทั่งจิตและวิญญาณ ตลอดจนข้อกระดูกและไขในกระดูก และสามารถวินิจฉัยความคิด และความมุ่งหมายในใจด้วย 13 ไม่มีสิ่งเนรมิตสร้างใดๆ ที่ไม่ได้ปรากฏในสายพระเนตรของพระองค์ แต่สิ่งสารพัดก็เปลือยเปล่าและปรากฏแจ้งต่อพระเนตรของพระองค์ผู้ซึ่งเราต้องเกี่ยวข้องด้วย

พระเยซูทรงเป็นมหาบุโรหิต

14 เหตุฉะนั้น เมื่อเรามีมหาบุโรหิต ผู้เป็นใหญ่ที่ผ่านฟ้าสวรรค์ไปแล้ว คือพระเยซูพระบุตรของพระเจ้า ขอให้เราทั้งหลายมั่นคงในการยอมรับของเราไว้ 15 เพราะว่าเรามีได้มหาบุโรหิตที่ไม่สามารถจะเห็นใจในความอ่อนแอของเรา แต่ได้ทรงถูกทดลองเหมือนอย่างเราทุกประการ ถึงกระนั้น พระองค์ก็ยังปราศจากบาป 16 ฉะนั้นขอให้เราทั้งหลายจงมีใจกล้าเข้ามาถึงพระที่นั่งแห่งพระคุณ เพื่อเราจะได้รับพระเมตตา และจะได้พบพระคุณที่จะช่วยเราในขณะที่ต้องการ

5

มหาบุโรหิตที่มาจากมนุษย์ก็ไม่สมบูรณ์

1 ฝ่ายมหานปุโรหิตทุกคนที่เลือกมาจากมนุษย์ได้แต่งตั้งไว้ให้สำหรับมนุษย์ในบรรดาการซึ่งเกี่ยวกับพระเจ้า เพื่อท่านจะได้นำเครื่องบรรณาการ และเครื่องบูชามาถวายเพราะความบาป 2 ท่านนั้นมีใจเมตตากรุณาคนโง่และคนหลงผิดได้ เพราะท่านเองก็มีความอ่อนกำลังอยู่รอบตัวด้วย 3 เหตุฉะนั้นท่านต้องถวายเครื่องบูชาเพราะความบาปเพื่อคนทั้งปวงนั้นใด ท่านจึงต้องถวายเพื่อตัวเองด้วยฉนั้น 4 และไม่มีผู้ใดตั้งตนเองสำหรับเกียรตินี้ได้ เว้นแต่พระเจ้าทรงเรียกเหมือนอย่างทรงเรียกอาโรน

เมลคีเซเดคเป็นภาพเสด็จถึงพระคริสต์

5 ใน ท่านเอง เดียวกัน พระ คริสต์ ก็ ไม่ได้ ทรง ยกย่อง พระองค์เองขึ้นเป็นมหานปุโรหิต แต่เป็น โดยพระเจ้า ผู้ได้ ตรัสกับพระองค์ว่า □ท่านเป็นบุตรของเรา วันนี้เราได้ให้ กำเนิดแก่ท่านแล้ว□ 6 เหมือนพระองค์ได้ตรัสอีกแห่งหนึ่งว่า □ท่านเป็นปุโรหิตเป็น นิตย์ตามอย่างของ เมลคีเซเดค□ 7 ฝ่ายพระเยซู ขณะเมื่อพระองค์ดำรงอยู่ในเนื้อหนังนั้น พระองค์ได้ถวายคำอธิษฐาน และทูลวิงวอนด้วยทรงกันแสง มากมายและน้ำพระเนตรไหล ต่อพระเจ้าผู้ทรงสามารถช่วย พระองค์ให้พ้นจากความตายได้ และพระเจ้า ได้ทรง สดับ เพราะพระองค์นั้นได้ยาเกรง 8 ถึงแม้ว่าพระองค์ทรงเป็นพระ บุตร พระองค์ก็ทรงเรียนรู้ที่จะนอบน้อมยอมเชื่อฟัง โดย ความทุกข์ลำบากที่พระองค์ได้ทรงทนเอา 9 และเมื่อทรง ถูกทำให้เพียบพร้อมทุกประการแล้ว พระองค์ก็เลยทรงเป็น ผู้จัดความรอดนิรันดรสำหรับคนทั้งปวงที่เชื่อฟังพระองค์ 10 โดยพระเจ้า ได้ทรง ตั้ง พระองค์ให้ เป็น มหานปุโรหิตตาม อย่างของเมลคีเซเดค

ทารกคริสเตียน

11 เรื่องเกี่ยวกับพระองค์นั้นมีมากและยากที่จะอธิบายให้เข้าใจได้ เพราะว่าท่านทั้งหลายกลายเป็นคนหูตึงเสียแล้ว 12 ถึงแม้ว่าขณะนี้ท่านทั้งหลายควรจะเป็นครูได้แล้ว แต่ท่านก็ต้องให้คนอื่นสอนท่านอีก ในเรื่องหลักเบื้องต้นแห่งพระวาทะของพระเจ้า และท่านทั้งหลายกลายเป็นคนที่ยังต้องกินน้ำนม ไม่ใช่อาหารแข็ง 13 เพราะว่าทุกคนที่ยังกินน้ำมนั้นก็ยังไม่ชำนาญในพระวาทะแห่งความชอบธรรม เพราะเขายังเป็นทารกอยู่ 14 แต่อาหารแข็งนั้นเป็นอาหารสำหรับผู้ใหญ่ คือผู้ที่เคยฝึกหัดความคิดของเขาจนสังเกตได้ว่าไหนดีไหนชั่ว

6

คำสอนให้ละประณโมวาทของพระคริสต์และก้าวไปถึงความบริบูรณ์

1 เหตุฉะนั้นให้เราละประณโมวาทของพระคริสต์ไว้ และให้เราก้าวหน้าไปถึงความบริบูรณ์ อย่าเอาสิ่งเหล่านี้มาวางเป็นรากอีกเลย คือการกลับใจเสียใหม่จากการกระทำที่ตายแล้ว และความเชื่อในพระเจ้า 2 และคำสอนว่าด้วยพิธีบัพติศมา และการวางมือ และการเป็นขึ้นมาจากตาย และการพิพากษาลงโทษเป็นนิตยนั้น 3 ถ้าพระเจ้าจะทรงโปรดอนุญาต เราก็จะกระทำอย่างนี้ได้ 4 เพราะว่าคนเหล่านั้นที่ได้รับความสว่างมาครั้งหนึ่งแล้ว และได้รู้รสของประทานจากสวรรค์ ได้มีส่วนในพระวิญญานบริสุทธิ์ 5 และได้ชิมความดีงามแห่งพระวาทะของพระเจ้า และฤทธิ์เดชแห่งยุคที่จะมานั้น 6 ถ้าเขาเหล่านั้นจะหลงอยู่อย่างนี้ ก็เหลือวิสัยที่จะให้เขากลับใจเสียใหม่อีกได้ เพราะตัวเขาเองได้ตรึงพระบุตร

ของพระเจ้าเสียอีกแล้ว และได้ทำให้พระองค์ชายหน้าต่อ
 ธารก้านล 7 ด้วยว่าพื้นแผ่นดินที่ได้ดูดดื่มน้ำฝนที่ตกลงมา
 เนื่องๆ แลงงอกขึ้นมาเป็นต้นผักให้ประโยชน์แก่คนทั้งหลาย
 ที่ได้พรวนดินด้วยนั้น ก็รับพระพรมาจากพระเจ้า 8 แต่ดินที่
 งอกหนามใหญ่และหนามย่อยก็ถูกทอดทิ้ง และเกือบจะถึงที่
 สาบแช่งแล้ว ซึ่งในที่สุดก็จะถูกเผาไฟเสีย 9 แต่ดูก่อนพวกที่
 รัก แม้เราพูดอย่างนั้น เราก็เชื่อแน่ว่าท่านทั้งหลายคงจะได้สิ
 ึ่งที่ดีกว่านั้น และสิ่งซึ่งเกี่ยวกับความรอด 10 เพราะว่าพระเจ้า
 ไม่ทรงอธรรมที่จะทรงลืมการงานและการทำงานหนักด้วย
 ความรักซึ่งท่านได้แสดงต่อพระนามของพระองค์ คือการ
 รับใช้วิสุทธิชนนั้นและยังรับใช้อยู่ 11 และเราปรารถนาให้
 ท่านทั้งหลายทุกคนแสดงความตั้งใจจริงให้ถึงความมั่นใจ
 อย่างเต็มที่แห่งความหวังนั้นจนถึงที่สุดปลาย 12 เพื่อท่านจะ
 ไม่เป็นคนเฉื่อยช้า แต่ให้ตามเยี่ยงอย่างแห่งคนเหล่านั้นที่
 อาศัยความเชื่อและความเพียร จึงได้รับตามพระสัญญาเป็น
 มรดก

พระสัญญาอันมั่นคงของพระเจ้า

13 เพราะว่าเมื่อพระเจ้าได้ทรงทำพระสัญญาไว้กับอับราฮัม
 มั่น โดยเหตุที่ไม่มีใครเป็นใหญ่กว่าพระองค์ที่พระองค์จะ
 ทรงให้คำปฏิญาณได้นั้น พระองค์ก็ได้ทรงให้คำปฏิญาณ
 แก่พระองค์เอง 14 คือตรัสว่า □เราจะอวยพรท่านแน่ เรา
 จะทวีเชื้อสายของท่านให้มากขึ้น□ 15 เช่นนั้นแหละ เมื่ออ
 บราฮัมได้ทนคอยด้วยความเพียรแล้ว ท่านก็ได้รับตามพ
 ระสัญญานั้น 16 ส่วนมนุษย์นั้นต้องปฏิญาณต่อหน้าผู้ที่เป็น
 ใหญ่กว่าตน และเมื่อเกิดข้อทู่มเถียงอะไรกันขึ้น ก็ต้องถือ
 คำปฏิญาณนั้นเป็นคำยืนยันชั้นเด็ดขาด 17 ฝ่ายพระเจ้าเมื่อ
 พระองค์ทรงหมายพระทัยจะสำแดงให้ผู้ที่รับคำทรงสัญญา

นั่นเป็นมรดกที่ให้แก่ใจยิ่งขึ้นว่า พระดำริของพระองค์จะแปรปรวนไม่ได้ พระองค์จึงได้ทรงให้คำปฏิญาณไว้ด้วย 18 เพื่อด้วยสองประการนั้นที่เปลี่ยนแปลงไม่ได้ ในที่ซึ่งพระองค์จะตรัสสมุสาไม่ได้นั้น เราซึ่งได้หนีมาหาที่ลี้ภัยนั้น จึงจะได้รับการหนุนน้ำใจอย่างจริงจัง ที่จะฉวยเอาความหวังซึ่งมีอยู่ตรงหน้าเรา 19 ความหวังนั้นเรายึดไว้ต่างสมองของจิตวิญญาณ เป็นความหวังทั้งแน่วและมั่นคง และได้ทอดไว้ภายในมาน 20 ที่ผู้นำหน้าได้เสด็จเข้าไปเพื่อเราแล้ว คือพระเยซูผู้ทรงได้รับการแต่งตั้งเป็นมหาปุโรหิตเป็นนิตย์ตามอย่างเมลคีเซเดค

7

เมลคีเซเดคเป็นแบบอย่างของพระคริสต์

1 เพราะเมลคีเซเดคผู้นี้คือกษัตริย์เมืองซาเลม เป็นปุโรหิตของพระเจ้าผู้สูงสุด ผู้ได้พบอับราฮัมขณะที่กำลังกลับมาจากการฆ่าฟันกษัตริย์ทั้งหลาย และได้วยพรแก่อับราฮัม 2 อับราฮัมก็ได้ถวายของหนึ่งในสิบจากของทั้งปวงแก่ท่านผู้นี้ ตอนแรกท่านผู้นี้แปลว่ากษัตริย์แห่งความชอบธรรม แล้วหลังจากนั้นก็แปลว่ากษัตริย์เมืองซาเลมด้วย ซึ่งหมายถึงกษัตริย์แห่งสันติสุข 3 บิดามารดาและตระกูลของท่านก็ไม่มีวันเริ่มต้นและวันสิ้นสุดของชีวิตก็ไม่มีเช่นกัน แต่เป็นเหมือนพระบุตรของพระเจ้า ซึ่งดำรงตำแหน่งปุโรหิตอยู่ตลอดเวลา

ปุโรหิตตระกูลเลวีได้ถวายสิบชักหนึ่งแก่เมลคีเซเดคโดยทางอับราฮัม

4 แล้วจงคิดดูเถิดว่า ท่านผู้นี้ยิ่งใหญ่เพียงไร ซึ่งแม้แต่อับราฮัมผู้เป็นต้นตระกูลของเรานั้นยังได้ชักหนึ่งในสิบจาก

ของริบนั้นมาถวายแก่ท่าน 5 และแท้จริงบรรดาบุตรของเลวี ซึ่งได้รับตำแหน่งปุโรหิตนั้น ถึงแม้ว่าท่านเหล่านั้นได้บังเกิดจากเอวของอับราฮัม ก็ยังมีพระบัญชาสั่งให้รับสืบทอดหนึ่งจากประชาชนตามพระราชบัญญัติ คือจากพวกพี่น้องของตน 6 แต่ท่านผู้นี้ไม่ใช่เชื้อสายพวกเขา แต่ก็ยังได้รับสืบทอดหนึ่งจากอับราฮัม และได้ถวายพรให้อับราฮัมผู้ที่ได้รับพระสัญญาทั้งหลาย 7 สิ่งที่คุณไม่ได้ คือผู้น้อยต้องรับพรจากผู้ใหญ่ 8 ฝ่ายข้างนี้มนุษย์ที่ต้องตายยังได้รับสืบทอดหนึ่ง แต่ฝ่ายข้างโน้นท่านผู้เดียวได้รับ และมีพยานกล่าวถึงท่านว่า ท่านยังมีชีวิตอยู่ 9 ถ้าจะพูดไปอีกอย่างหนึ่งก็ว่า เลวี่นั้นที่รับสืบทอดหนึ่งก็ยังได้ถวายสืบทอดหนึ่งทางอับราฮัม 10 เพราะฉะนั้นเขายังอยู่ในเอวของบรรพบุรุษ ขณะที่เมลคีเซเดคได้พบกับอับราฮัม

ตำแหน่งปุโรหิตของ พระคริสต์เหนือ กว่าตำแหน่งของ อาโรน

11 เหตุฉะนั้นถ้าเมื่อจะถึงความสำเร็จได้ในทางตำแหน่งปุโรหิตที่สืบมาจากตระกูลเลวี (ด้วยว่าประชาชนได้รับพระราชบัญญัติโดยทางตำแหน่งนี้) ที่ไหนจะต้องการให้มีปุโรหิตอีกตามอย่างเมลคีเซเดคเล่า ซึ่งมีได้เรียกตามอย่างอาโรน 12 เพราะเมื่อตำแหน่งปุโรหิตเปลี่ยนแปลงไปแล้ว พระราชบัญญัติก็จำเป็นจะต้องเปลี่ยนแปลงไปด้วย 13 เพราะว่าท่านที่เรากล่าวถึงนั้นมาจากตระกูลอื่น ซึ่งเป็นตระกูลที่ยังไม่มีผู้ใดเคยทำหน้าที่ปรนนิบัติที่แท่นบูชาเลย 14 เพราะเป็นที่ประจักษ์ชัดแล้วว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรานั้นได้ทรงสืบเชื้อสายมาจากตระกูลยูดาห์ โมเสสไม่ได้ว่าจะมีปุโรหิตมาจากตระกูลนั้นเลย 15 และข้อนี้ประจักษ์ชัดยิ่งขึ้นอีก เมื่อ

ปรากฏว่ามีปุโรหิตอีกผู้หนึ่งเกิดขึ้นตามอย่างของเมลคีเซเดค 16 ซึ่งไม่ได้ทรงตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติซึ่งเป็นบทบัญญัติสำหรับเนื้อหนัง แต่ตามฤทธิ์เดชแห่งชีวิตอันไม่รู้สิ้นสุดเลย 17 เพราะมีพยานกล่าวถึงท่านว่า □ท่านเป็นปุโรหิตเป็นนิตย์ตามอย่างของเมลคีเซเดค□ 18 ด้วยว่าจริงๆแล้วพระบัญญัติที่มีอยู่เดิมนั้น ก็ได้ยกเลิกไป เพราะขาดฤทธิ์และไร้ประโยชน์ 19 เพราะว่าพระราชบัญญัตินั้นไม่ได้ทำอะไรให้ถึงความสำเร็จ แต่ได้นำความหวังอันดีกว่าเข้ามา และโดยความหวังนั้นเราทั้งหลายจึงเข้ามาใกล้พระเจ้า 20 ที่ว่าดีกว่านั้นก็เพราะว่า ปุโรหิตคนนั้นได้ทรงตั้งขึ้นโดยทรงปฏิญาณไว้ 21 (บรรดาปุโรหิตเหล่านั้นไม่มีการกล่าวปฏิญาณเมื่อเขาเข้ารับตำแหน่ง แต่ส่วนปุโรหิตนี้มีคำกล่าวปฏิญาณจากพระองค์ว่า □องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงปฏิญาณแล้ว และจะไม่เปลี่ยนพระทัยของพระองค์ว่า □ท่านเป็นปุโรหิตเป็นนิตย์ตามอย่างของเมลคีเซเดค□) 22 พระเยซูก็ได้ทรงเป็นผู้รับประกันแห่งพันธสัญญาอันดีกว่าสักเพียงใด

ปุโรหิตตระกูลเลวีจะต้องตาย แต่พระเยซูทรงดำรงอยู่เป็นนิตย์

23 แท้จริงส่วนปุโรหิตเหล่านั้นก็ได้ทรงตั้งขึ้นไว้หลายคน เพราะว่าความตายได้ขัดขวางไม่ให้ดำรงอยู่ในตำแหน่งเรื่อยไป 24 แต่ฝ่ายพระองค์นี้ โดยเหตุที่พระองค์ดำรงอยู่เป็นนิตย์ ตำแหน่งปุโรหิตของพระองค์จึงไม่แปรปรวน 25 ด้วยเหตุนี้ พระองค์จึงทรงสามารถเป็นนิตย์ที่จะช่วยคนทั้งปวงที่ได้เข้ามาถึงพระเจ้าโดยทางพระองค์นั้นให้ได้รับความรอด เพราะว่าพระองค์ทรงพระชนม์อยู่เป็นนิตย์เพื่อเสนอความให้แก่คนเหล่านั้น 26 มหาปุโรหิตเช่นนี้แหละที่เหมาะสม

เรา คือเป็นผู้บริสุทธิ์ ปราศจากอุบาย ไร้มลทิน แยกจากคนบาปทั้งปวง ประทับอยู่สูงกว่าฟ้าสวรรค์²⁷ พระองค์ไม่ต้องทรงนำเครื่องบูชามาทุกวันๆดังเช่นมหาปุโรหิตอื่นๆ ผู้ซึ่งถวายสำหรับความผิดของตัวเองก่อน แล้วจึงถวายสำหรับความผิดของประชาชน ส่วนพระองค์ได้ทรงถวายเครื่องบูชาเพียงครั้งเดียว คือเมื่อพระองค์ได้ทรงถวายพระองค์เอง²⁸ ด้วยว่าพระราชบัญญัตินั้นได้แต่งตั้งมนุษย์ที่อ่อนกำลังขึ้นเป็นมหาปุโรหิต แต่คำทรงปฏิญาณนั้นซึ่งมาภายหลังพระราชบัญญัติ ได้ทรงแต่งตั้งพระบุตรขึ้น ผู้ถึงความสำเร็จเป็นนิตย์

8

พิธีต่างๆชี้ให้เห็นถึงความจริงของพระเจ้า

1 บัดนี้ ในเรื่องที่เรารู้มาแล้วนั้น ข้อสรุปนั้นคือว่า เรา มีมหาปุโรหิตอย่างนี้เอง ผู้ได้ประทับเบื้องขวาพระที่นั่งแห่งผู้ทรงเดชานุภาพในฟ้าสวรรค์² เป็นผู้ปฏิบัติกิจในสถานบริสุทธิ์ และในพลับพลาแท้ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงตั้งไว้ ไม่ใช่มนุษย์ตั้ง³ เพราะว่าทรงตั้งมหาปุโรหิตทุกคนขึ้นเพื่อให้ถวายของกำนัลและเครื่องบูชา ด้วยเหตุนี้จึงจำเป็นที่มหาปุโรหิตผู้นี้ต้องมีสิ่งหนึ่งสิ่งใดถวายด้วย⁴ เพราะถ้าพระองค์ทรงอยู่ในโลก พระองค์ก็จะไม่ได้ทรงเป็นปุโรหิต เพราะว่ามิปุโรหิตที่ถวายของกำนัลตามพระราชบัญญัติอยู่แล้ว⁵ ปุโรหิตเหล่านั้นปฏิบัติตามแบบและเงาแห่งสิ่งเหล่านั้นที่อยู่ในสวรรค์ เหมือนพระเจ้าได้ทรงสั่งแก่โมเสสครั้งเมื่อท่านจะสร้างพลับพลาขึ้นว่า □ดูเถิด จงทำทุกสิ่งตามแบบอย่างที่เราแจ้งแก่ท่านบนภูเขา□

พันธสัญญาใหม่ก็เข้ามาแทนที่พันธสัญญาเก่า

⁶ แต่ว่าพระองค์ได้ทรงเป็นคนกลางแห่งพันธสัญญาอันประเสริฐกว่าเก่า เพราะได้ทรงตั้งขึ้นโดยพระสัญญาอันดีกว่าเก่าเท่าใด บัดนี้พระองค์ก็ได้ตำแหน่งอันเลิศกว่าเก่าเท่านั้น ⁷ เพราะว่าถ้าพันธสัญญาเดิมนั้น ไม่มีข้อบกพร่องแล้ว ก็ไม่จำเป็นที่จะต้องมีพันธสัญญาที่สองอีก ⁸ ด้วยว่าพระเจ้าตรัสดีเชื่อว่า □องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า □ดูเถิด วันเวลาจะมาถึง ซึ่งเราจะทำพันธสัญญาใหม่กับวงศ์วานอิสราเอล และวงศ์วานยูดาห์ ⁹ ไม่เหมือนกับพันธสัญญา ซึ่งเราได้กระทำกับบรรพบุรุษของเขาทั้งหลาย เมื่อเราจูงมือเขาเพื่อนำเขาออกจากแผ่นดินอียิปต์ เพราะว่าเขาเหล่านั้นไม่ได้มันอยู่ในพันธสัญญาของเราอีกต่อไปแล้ว เราจึงได้ละเขาไว้ □ องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสดังนี้แหละ ¹⁰ □นี่คือพันธสัญญาซึ่งเราจะกระทำกับวงศ์วานอิสราเอลภายหลังสมัยนั้น □ องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัส □เราจะบรรจราชบัญญัติของเราไว้ในจิตใจของเขาทั้งหลาย และจะจารึกมันไว้ที่ในดวงใจของเขาทั้งหลาย และเราจะเป็นพระเจ้าของเขา และเขาจะเป็นประชาชนของเรา ¹¹ และทุกคนจะไม่สอนเพื่อนบ้านของตนและพี่น้องของตนแต่ละคนอีกว่า □จงรู้จักองค์พระผู้เป็นเจ้า □ เพราะเขาทั้งหลายจะรู้จักเราหมด ตั้งแต่คนต่ำต้อยที่สุดถึงคนใหญ่โตที่สุด ¹² เพราะเราจะกรุณาต่อการธรรมของเขา และจะไม่จดจำบาปและความชั่วช้าของเขาอีกต่อไป □ □ ¹³ เมื่อพระองค์ตรัสถึง □พันธสัญญาใหม่ □ พระองค์ทรงถือว่า พันธสัญญาเดิมนั้นพ้นสมัยไปแล้ว และสิ่งที่พ้นสมัยและเก่าไปแล้วนั้น ก็พร้อมที่จะเสื่อมสูญไป

9

พิธีต่างๆ ใน พันธสัญญา เดิม เป็น แบบ อย่าง ของ พันธสัญญาใหม่

1 แท้จริงถึงแม้พันธสัญญาเดิมนั้นก็ยังได้มีกฎสำหรับการปรนนิบัติในพิธีนมัสการ และได้มีสถานอันบริสุทธิ์สำหรับโลกนี้ 2 เพราะว่าได้มีพลับพลาสร้างขึ้นตกแต่งเสร็จแล้วคือห้องชั้นนอก ซึ่งมีคันประทีป โต๊ะ และขนมปังหน้าพระพักตร์ ห้องนี้เรียกว่าที่บริสุทธิ์ 3 และภายในมานชั้นที่สองมีห้องพลับพลาซึ่งเรียกว่า ที่บริสุทธิ์ที่สุด 4 ห้องนั้นมีแท่นทองคำสำหรับถวายเครื่องหอม และมีหีบพันธสัญญาหุ้มด้วยทองคำทุกด้าน ในหีบนั้นมีโถทองคำใส่มานา และมีไม้เท้าของอาโรนที่ออกช่อ และมีแผ่นศิลาพันธสัญญา 5 และเหนือหีบนั้นมีรูปเคารพแห่งสง่าราศีคลุมพระที่นั่งพระกรุณานั้น สิ่งเหล่านี้เราจะพรรณนาให้ละเอียดในที่นี้ไม่ได้ 6 แล้วเมื่อจัดตั้งสิ่งเหล่านี้ไว้เช่นนั้นแล้ว พวกปุโรหิตก็เข้าไปในพลับพลาห้องที่หนึ่งทุกครั้งที่ปรนนิบัติพระเจ้า 7 แต่ในห้องที่สองนั้นมีมหาปุโรหิตผู้เดียวเท่านั้นที่เข้าไปได้ปีละครั้ง และต้องนำเลือดเข้าไปถวายเพื่อตัวเอง และเพื่อความผิดของประชาชนด้วย 8 อย่างนั้นแหละ พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงสำแดงว่า ทางซึ่งจะเข้าไปในที่บริสุทธิ์ที่สุดนั้นไม่ได้ปรากฏแจ้ง คราวเมื่อพลับพลาเดิมยังตั้งอยู่ 9 พลับพลาเดิมเป็นเครื่องเปรียบสำหรับ ในเวลานั้น คือมีการถวายของให้ และเครื่องบูชา ซึ่งจะกระทำให้ใจวิญฉนียดและชอบของผู้ถวายนั้นถึงที่สำเร็จไม่ได้ 10 ซึ่งเป็นแต่เพียงของกินของดื่ม และพิธีชำระล้างต่างๆ และเป็นพิธีสำหรับเนื้อหนังที่ได้บัญญัติไว้จนกว่าจะถึงเวลาที่จะต้องเปลี่ยนแปลงใหม่

การถวายบูชาของพระคริสต์เป็นความสำเร็จสมบูรณ์

11 แต่เมื่อพระคริสต์ได้เสด็จมาเป็นมหาปุโรหิตแห่งสิ่งประเสริฐซึ่งจะมาถึง โดยทางพลับพลาอันใหญ่ยิ่งกว่าและสมบูรณ์ยิ่งกว่าแต่ก่อน ที่ไม่ได้สร้างขึ้นด้วยมือ และพูดได้ว่า มิได้เป็นอย่างของโลกนี้ 12 พระองค์เสด็จเข้าไปในที่บริสุทธิ์เพียงครั้งเดียวเท่านั้น และพระองค์ไม่ได้ทรงนำเลือดแพะและเลือดลูกวัวเข้าไป แต่ทรงนำพระโลหิตของพระองค์เองเข้าไป และทรงสำเร็จการไถ่บาปชั่วนี้รันดร์แก่เรา 13 เพราะถ้าเลือดวัวตัวผู้และเลือดแพะ และเถ้าของลูกโคตัวเมีย ที่ประพรมลงบนคนบาป สามารถชำระเนื้อหนังให้บริสุทธิ์ได้ 14 มากยิ่งกว่านั้นสักเท่าไรพระโลหิตของพระคริสต์โดยพระวิญญูณ นีรันดร์ได้ทรงถวายพระองค์เอง แต่พระเจ้าเป็นเครื่องบูชาอันปราศจากตำหนิ จะได้ทรงชำระใจวินิจฉัยผิด และชอบของท่านทั้งหลายให้พ้นจากการกระทำที่ตายแล้ว เพื่อจะได้ปฏิบัติพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ 15 เพราะเหตุนี้พระองค์จึงทรงเป็นคนกลางแห่งพันธสัญญาใหม่ เพื่อเมื่อมีผู้หนึ่งตายสำหรับที่จะไถ่การละเมิดของคนที่ได้ละเมิดต่อพันธสัญญาเดิมนั้นแล้ว คนทั้งหลายที่ถูกเรียกแล้วนั้นจะได้รับมรดกอันรันดร์ตามพระสัญญา

การสิ้นพระชนม์ของ พระ คริสต์ ทำให้ ทราบ ถึง พระ ประสงค์ของพระองค์

16 เพราะว่า ใน กรณีที่ เกี่ยวกับ หนังสือ พิณัยกรรม ผู้ทำหนังสือ นั้นก็ ต้อง ถึง แก่ ความ ตาย แล้ว 17 เพราะว่า เมื่อ คน ตาย แล้ว หนังสือ พิณัยกรรม นั้น จึง ใช้ ได้ มิฉะนั้น เมื่อ ผู้ทำ ยัย มิ ชี วิ ต อยู่ หนังสือ พิณัยกรรม นั้น ก็ ใช้ ไม่ ได้ 18 เหตุ ฉะนั้น พันธสัญญา เดิม ก็ ไม่ ได้ ทรง ตั้ง ขึ้น ไว้ โดย ปราศ จาก เลือด

19 เพราะว่าเมื่อโมเสสประกาศข้อบังคับทุกข้อแก่บรรดาพลไพร่ตามพระราชบัญญัติแล้ว ท่านจึงได้อาเลียดลูกวัวและเลือดลูกแพะกับน้ำ และเอาขนแกะสีแดงและต้นหุสมาประพรมหนังสือม้วนนั้นกับทั้งบรรดาคนทั้งปวง 20 กล่าวว่า □ นี้เป็นเลือดแห่งพันธสัญญา ซึ่งพระเจ้าทรงบัญญัติไว้แก่ท่านทั้งหลาย □ 21 แล้วท่านก็เอาเลือดประพรมพลับพลา กับเครื่องใช้ทุกชนิดในการปฏิบัตินั้นเช่นเดียวกัน 22 และตามพระราชบัญญัติถือว่า เกือบทุกสิ่งจะถูกชำระด้วยโลหิต และถ้าไม่มีโลหิตไหลออกแล้ว ก็จะไม่มีการอภัยบาปเลย

การเสียสละอย่างใหญ่หลวงของพระคริสต์

23 เหตุฉะนั้นจึงจำเป็นต้องชำระแบบจำลองของสวรรค์ โดยใช้เครื่องบูชาอย่างนี้ แต่ว่าของจริงในสวรรค์นั้น ต้องชำระด้วยเครื่องบูชา อันประเสริฐกว่า เครื่องบูชาเหล่านั้น 24 เพราะว่า พระคริสต์ไม่ได้เสด็จเข้าไปในสถาน ที่บริสุทธิ์ ซึ่งสร้างขึ้นด้วยมือมนุษย์ อันเป็นแบบจำลอง จากของจริง แต่พระองค์ได้เสด็จเข้าไปในสวรรค์นั่นเอง และบัดนี้ทรงปรากฏจำเพาะพระพักตร์พระเจ้าเพื่อเราทั้งหลาย 25 พระองค์ไม่ต้องทรงถวายพระองค์เองซ้ำอีก เหมือนอย่างมหาบโรหิตที่เข้าไปในที่บริสุทธิ์ทุกปีๆ นำเอาเลือดซึ่งไม่ใช่โลหิตของตัวเองเข้าไปด้วย 26 มิฉะนั้นพระองค์คงต้องทนทุกข์ทรมานบ่อยๆ ตั้งแต่สร้างโลกมา แต่ที่เดียวนี้พระองค์ได้ทรงปรากฏในเวลาที่สุดนี้ครั้งเดียว เพื่อจะได้กำจัดความบาปได้โดยถวายพระองค์เองเป็นเครื่องบูชา 27 มีข้อกำหนดสำหรับมนุษย์ไว้แล้วว่า จะต้องตายคนหนึ่ง และหลังจากนั้น ก็จะมีการพิพากษานั้นใด 28 ดังนั้นพระคริสต์ได้ทรงถวายพระองค์เองคนหนึ่ง เพื่อจะได้ทรงรับเอาความบาปของคน

เป็นอันมาก แล้วพระองค์จะทรงปรากฏครั้งที่สองปราศจากความบาปแก่บรรดาคนที่คอยพระองค์ให้เขาถึงความรอดนั้น

10

พันธสัญญาเดิมสิ้นสุด

1 โดยเหตุที่พระราชบัญญัตินั้นได้เป็นแต่เงาของสิ่งดีที่จะมาภายหลัง มิใช่ตัวจริงของสิ่งนั้นทีเดียว พระราชบัญญัตินั้นจะใช้เครื่องบูชาที่เขาถวายทุกปีๆเสมอมากระทำให้ผู้ถวายสักการบูชาจนถึงที่สำเร็จไม่ได้ 2 เพราะถ้าเป็นเช่นนั้นได้ เขาคงได้หยุดการถวายเครื่องบูชาแล้วมิใช่หรือ เพราะถ้าผู้นมัสการนั้นได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ครั้งหนึ่งแล้ว เขาคงจะไม่ต้องสักการบูชาอีกต่อไป 3 แต่การถวายเครื่องบูชานี้เป็นเหตุให้ระลึกถึงความบาปทุกปีๆ 4 เพราะเลือดวัวผู้และเลือดแพะไม่สามารถชำระความบาปได้ 5 ดังนั้นเมื่อพระองค์เสด็จเข้ามาในโลกแล้ว พระองค์ได้ตรัสว่า □ เครื่องสัตวบูชา และเครื่องบูชาพระองค์ไม่ทรงประสงค์ แต่พระองค์ได้ทรงจัดเตรียมกายสำหรับข้าพระองค์ 6 เครื่องเผาบูชาและเครื่องบูชาไถ่บาป พระองค์ไม่ทรงพอพระทัย 7 แล้วข้าพระองค์ทูลว่า □ ดูเถิด ข้าพระองค์มาแล้ว โอ พระเจ้าข้า เพื่อจะกระทำตามน้ำพระทัยพระองค์ □ (ในหนังสือมัทธิวก็มีเขียนเรื่องข้าพระองค์ □ □ 8 เมื่อพระองค์ตรัสดังนี้แล้วว่า □ เครื่องสัตวบูชา และเครื่องบูชา และเครื่องเผาบูชา และเครื่องบูชาไถ่บาป พระองค์ไม่ทรงประสงค์และไม่ทรงพอพระทัย □ ซึ่งเขาได้บูชาตามพระราชบัญญัตินั้น 9 แล้วพระองค์จึงตรัสว่า □ ดูเถิด ข้าพระองค์มาแล้ว โอ พระเจ้าข้า เพื่อจะกระทำตามน้ำ

พระหทัยพระองค์ □ พระองค์ทรงยกเลิกระบบเดิมที่เสีย เพื่อจะทรงตั้งระบบใหม่ ¹⁰ โดยน้ำพระทัยนั้นเองที่เราทั้งหลายได้รับการทรงชำระให้บริสุทธิ์ โดยการถวายพระกายของพระเยซูคริสต์เพียงครั้งเดียวเท่านั้น ¹¹ ฝ่ายบปโรหิตทุกคนก็ยืนปฏิบัติอยู่ทุกวันๆ และนำเอาเครื่องบูชาอย่างเดียวกันมาถวายเนื่องๆ เครื่องบูชานั้นจะยกเอาความบาปไปเสียไม่ได้เลย ¹² ฝ่ายพระองค์นี้ ครั้นทรงถวายเครื่องบูชาเพราะความบาปเพียงหนเดียวซึ่งใช้ได้เป็นนิตย์ ก็เสด็จประทับเบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า ¹³ ตั้งแต่นั้นไปพระองค์คอยอยู่จนถึงบรรดาศักดิ์ของพระองค์จะถูกปราบลงเป็นที่รองพระบาทของพระองค์ ¹⁴ เพราะว่า โดยการทรงถวายบูชาหนเดียว พระองค์ได้ทรงกระทำ ให้คนทั้งหลายที่ถูกชำระแล้ว ถึงที่สำเร็จเป็นนิตย์ ¹⁵ และพระวิญญูณบริสุทธิ์ก็ทรงเป็นพยานให้แก่เราด้วย เพราะว่าพระองค์ได้ตรัสไว้แล้วว่า

พระเจ้าไม่ทรงจดจำความบาปของคนที่เชื่อ

¹⁶ □ □ นี้ คือพันธสัญญา ซึ่งเราจะกระทำกับเขาทั้งหลาย ภายหลังสมัยนั้น □ องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัส □ เราจะบรรจราชบัญญัติของเราไว้ในจิตใจของเขาทั้งหลาย และจะจารึกมันไว้ในดวงใจของเขาทั้งหลาย ¹⁷ และจะไม่จดจำบาปและความชั่วช้าของเขาอีกต่อไป □ □ ¹⁸ ดังนั้นเมื่อมีการลบบาปแล้วก็ไม่มีการถวายเครื่องบูชาไถ่บาปอีกต่อไป

พระคริสต์เป็นทางที่จะเข้าเฝ้าพระเจ้า

¹⁹ เหตุฉะนั้นพี่น้องทั้งหลาย เมื่อเรามีใจกล้าที่จะเข้าไปในที่บริสุทธิ์ที่สุดโดยพระโลหิตของพระเยซู ²⁰ ตามทางใหม่ และเป็นทางที่มีชีวิต ซึ่งพระองค์ได้ทรงเปิดออกสำหรับเราทั้งหลายโดยมานั้น คือเนื้อหนังของพระองค์ ²¹ และครั้น

เรามีมหาปโรหิตสำหรับครอบครัวของพระเจ้าแล้ว 22 ก็ให้เราเข้ามาใกล้ด้วยใจจริง ด้วยความเชื่ออันเต็มเปี่ยม มีใจที่ถูกประพรมชำระพ้นจากการวินิจฉัยผิดและชอบที่ชั่วร้าย และมีกายล้างชำระด้วยน้ำอันใสบริสุทธิ์ 23 ให้เรายึดมั่นในความเชื่อที่เราทั้งหลายรับไว้นั้น โดยไม่หวั่นไหว (เพราะว่าพระองค์ผู้ทรงประทานพระสัญญา นั้นทรงสัตย์ซื่อ) 24 และให้เราพิจารณาดูกันและกัน เพื่อเป็นเหตุให้มีความรักและกระทำการดี 25 ซึ่งเราเคยประชุมกันนั้นอย่าให้หยุด เหมือนอย่างบางคนเคยกระทำนั้น แต่จงเตือนสติกันและกัน และให้มากยิ่งขึ้นเมื่อท่านทั้งหลายเห็นวันเวลานั้นใกล้เข้ามาแล้ว

การปฏิเสธพระคริสต์และเครื่องบูชาอื่นๆ

26 เมื่อเราได้รับความรู้เรื่องความจริงแล้ว แต่เรายังขึ้นทำผิดอีก เครื่องบูชาไถ่บาปก็จะไม่มีเหลืออยู่เลย 27 แต่จะมีความหวาดกลัวในการรอคอยการพิพากษาโทษและไฟอันร้ายแรง ซึ่งจะกินเอาบรรดาคนที่ชั่วชวางนั้นเสีย 28 คนที่ได้ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติของโมเสสนั้น ถ้ามีพยานสักสองสามปาก ก็จะต้องตายโดยปราศจากความเมตตา 29 ท่านทั้งหลายคิดดูซิว่าคนที่เหยียบย่ำพระบุตรของพระเจ้า และดูหมิ่นพระโลหิตแห่งพันธสัญญาซึ่งชำระเขาให้บริสุทธิ์ว่าเป็นสิ่งชั่วช้า และประมาทต่อพระวิญญาณผู้ทรงพระคุณ ควรจะถูกลงโทษมากยิ่งขึ้นสักเท่าใด 30 เพราะเรารู้จักพระองค์ผู้ได้ตรัสว่า □การแก้แค้นเป็นของเรา เราจะตอบแทน องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ตรัส□ และได้ตรัสอีกว่า □องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงพิพากษาประชาชนของพระองค์□ 31 การตกอยู่ในอ้อมพระหัตถ์ของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์นั้นเป็นที่น่าหวาดกลัว 32 แต่ท่านทั้งหลายจงระลึกถึงคราวก่อนนั้น หลังจากที

ท่านได้รับความสว่างแล้ว ท่านได้อดทนต่อความยากลำบากอย่างใหญ่หลวง³³ บางทีท่านก็ถูกประจานให้อับอายขายหน้าและถูกข่มเหง บางทีท่านก็ร่วมทุกข์กับคนที่ถูกข่มเหงนั้น³⁴ เพราะว่าท่านทั้งหลายมีใจเมตตาต่อข้าพเจ้าในเมื่อข้าพเจ้าต้องถูกขังไว้ และเมื่อมีคนปล้นชิงเอาทรัพย์สินของของท่านไป ท่านก็ยอมให้ด้วยใจยินดี เพราะท่านรู้แล้วว่าท่านมีทรัพย์สินสมบัติที่ประเสริฐกว่าและถาวรกว่านั้นอีกในสวรรค์³⁵ เหตุฉะนั้นขออย่าได้ละทิ้งความไว้วางใจของท่านซึ่งมีบำเหน็จอันยิ่งใหญ่³⁶ ด้วยว่าท่านทั้งหลายต้องการความเพียร เพื่อว่าครั้งท่านกระทำให้น้ำพระทัยของพระเจ้าสำเร็จได้ ท่านจะได้รับตามคำทรงสัญญา³⁷ □ เพราะอีกไม่นานพระองค์ผู้จะเสด็จมาก็จะเสด็จมาและจะไม่ทรงชักช้า³⁸ แต่คนชอบธรรมจะมีชีวิตดำรงอยู่โดยความเชื่อ แต่ถ้าผู้ใดเสื่อมถอย ใจของเราจะไม่มี ความพอใจในคนนั้นเลย□³⁹ แต่เราทั้งหลายไม่อยู่ฝ่ายคนเหล่านั้นที่กลับถอยหลังถึงความพินาศ แต่อยู่ฝ่ายคนเหล่านั้นที่เชื่อจนให้จิตวิญญาณถึงที่รอด

11

ความเชื่อได้แสดงออกโดยบุคคลแห่งความเชื่อ

¹ บัดนี้ความเชื่อคือความแน่ใจในสิ่งที่เราหวังไว้ เป็นหลักฐานมั่นคงว่า สิ่งที่ยังไม่ได้เห็นนั้นมีจริง ² โดยความเชื่อนี้เอง พวกบรรพบุรุษก็ได้รับการรับรอง ³ โดยความเชื่อนี้เอง เราจึงเข้าใจว่า พระเจ้าได้ทรงสร้างกาลปจักรวาลด้วยพระดำรัสของพระองค์ ดังนั้นสิ่งที่มองเห็นจึงเป็นสิ่งที่เกิดจากสิ่งที่ไม่ปรากฏให้เห็น

อาแบล

4 โดยความเชื่อ อาแบลนั้นจึงได้นำเครื่องบูชาอันประเสริฐกว่าเครื่องบูชาของคาอินมาถวายแด่พระเจ้า เพราะเหตุเครื่องบูชานั้นจึงมีพยานว่าท่านเป็นคนชอบธรรม คือพระเจ้าทรงเป็นพยานแก่ของถวายของท่าน โดยความเชื่อนั้น แม้ว่าอาแบลตายแล้วท่านก็ยังพุดอยู่

เอโนค

5 โดยความเชื่อ เอโนคจึงถูกรับขึ้นไป เพื่อไม่ให้ท่านประสบกับความตาย ไม่มีผู้ใดพบท่าน เพราะพระเจ้าทรงรับท่านไปแล้ว ก่อนที่ทรงรับท่านขึ้นไปนั้นมีพยานว่าท่านเป็นที่พอพระทัยของพระเจ้า⁶ แต่ถ้าไม่มีความเชื่อแล้วจะเป็นที่พอพระทัยของพระองค์ก็ไม่ได้เลย เพราะว่าผู้ที่จะมาหาพระเจ้าได้นั้นต้องเชื่อว่าพระองค์ทรงดำรงพระชนม์อยู่ และพระองค์ทรงเป็นผู้ประทานบำเหน็จให้แก่ทุกคนที่ปลงใจแสวงหาพระองค์

โนอาห์

7 โดยความเชื่อ เมื่อพระเจ้าทรงเตือนโนอาห์ถึงเหตุการณ์ที่ยังไม่ปรากฏ ท่านมีใจเกรงกลัวจัดแจงต่ออนาว่า เพื่อช่วยครอบครัวของท่านให้รอด และด้วยเหตุนี้เอง ท่านจึงได้รับโทษแก่โลก และได้เป็นทายาทแห่งความชอบธรรม ซึ่งบังเกิดมาจากความเชื่อ

อับราฮัมและนางซาราห์

8 โดยความเชื่อ เมื่อทรงเรียกให้อับราฮัมออกเดินทางไปยังที่ซึ่งท่านจะรับเป็นมรดก ท่านได้เชื่อฟังและได้เดินทางออกไปโดยหาไม่รู้ว่าจะไปทางไหน⁹ โดยความเชื่อท่านได้ทำนิกในแผ่นดินแห่งพระสัญญา นั้น เหมือนอยู่ใน

ดินแดนแปลกถิ่น คืออาศัยอยู่ในเต็นท์กับอิสอัคและยาโคบ ซึ่งเป็นทายาทด้วยกันกับท่านในพระสัญญาอันเดียวกันนั้น 10 เพราะว่าท่านได้คอยอยู่เพื่อจะได้เมืองที่มีราก ซึ่งพระเจ้าเป็นนายช่างและเป็นผู้ทรงสร้างขึ้น 11 โดยความเชื่อ นางซาราห์เองเช่นกันจึงได้รับพลังตั้งครรภ์และได้คลอดบุตรเมื่อชรามากแล้ว เพราะนางถือว่าพระองค์ผู้ได้ทรงประทานพระสัญญานั้นทรงเป็นผู้สัตย์ซื่อ 12 เหตุฉะนั้น คนเป็นอันมากจดดาวในท้องฟ้า และจดเม็ดทรายที่ทะเลซึ่งนับไม่ได้ ได้บังเกิดแต่ชายคนเดียว และชายคนนั้นก็เท่ากับคนที่ตายแล้วด้วย 13 บรรดาคนเหล่านี้ได้ตายไปในระหว่างที่เชื่ออยู่ ยังไม่ได้รับผลตามพระสัญญาทั้งหลายนั้น แต่ได้แลเห็นพระสัญญาแต่ไกล ก็เชื่อมั่นและต้อนรับพระสัญญาเหล่านั้นไว้ และได้ยอมรับว่าเขาทั้งหลายเป็นคนต่างด้าวและเป็นผู้สัญจรอยู่ในแผ่นดินโลก 14 เพราะคนที่พูดอย่างนี้ก็แสดงให้เห็นชัดแล้วว่า เขากำลังแสวงหาเมืองที่จะได้เป็นของเขา 15 และแท้จริงถ้าเขาคิดถึงบ้านเมืองที่เขาจากมานั้น เขาก็คงจะมีโอกาสกลับไปได้ 16 แต่บัดนี้เขาปรารถนาที่จะอยู่ในเมืองที่ประเสริฐกว่านั้น คือเมืองสวรรค์ เหตุฉะนั้นพระเจ้าจึงมิได้ทรงละอายเมื่อเขาเรียกพระองค์ว่าเป็นพระเจ้าของเขา เพราะพระองค์ได้ทรงจัดเตรียมเมืองหนึ่งไว้สำหรับเขาแล้ว 17 โดยความเชื่อ เมื่ออับราฮัมถูกทดลองก็ได้ถวายอิสอัคเป็นเครื่องบูชา นี่แหละท่านผู้ได้รับพระสัญญาเหล่านั้นก็ได้ถวายบุตรชายคนเดียวของตนที่ได้ให้กำเนิดมา 18 คือบุตรที่มีพระดำรัสไว้ว่า □เขาจะเรียกเชื้อสายของเจ้าทางสายอิสอัค□ 19 ท่านเชื่อว่าพระเจ้าทรงฤทธิ์สามารถให้อิสอัคเป็นขึ้นมาจากความตายได้ และท่านได้รับบุตรนั้นกลับคืนมาอีก

ประหนึ่งว่าบุตรนั้นเป็นขึ้นมาจากตาย

อิสอัคและยาโคบ

²⁰ โดยความเชื่อ อิสอัคได้อวยพรแก่ยาโคบและเอซาว คือเกี่ยวกับเหตุการณ์ซึ่งจะบังเกิดภายหน้านั้น ²¹ โดยความเชื่อ ยาโคบเมื่อจะตายได้อวยพรแก่บุตรชายทั้งสองของโยเซฟ และได้ันมัสการขณะที่ค้ำอยู่บนหัวไม้เท้าของท่าน

โยเซฟ

²² โดยความเชื่อ โยเซฟเมื่อกำลังจะตายได้กล่าวถึงการที่ชนชาติอิสราเอลจะออกไป และได้มีคำสั่งไว้เรื่องกระดูกของท่าน

โมเสสและบิ دامารดาของท่าน

²³ โดยความเชื่อ เมื่อ โมเสสบังเกิดมาแล้ว บิ دامารดาได้ซ่อนท่านไว้ถึงสามเดือน เพราะเห็นว่าเป็นเด็กธูปรغام และไม่ได้กล่าวคำสั่งของกษัตริย์นั้น ²⁴ โดยความเชื่อ ครั้นโมเสสวัฒนาโตขึ้นแล้ว ไม่ยอมให้เรียกว่าเป็นบุตรชายของธิดากษัตริย์ฟาโรห์ ²⁵ ท่านเลือกการร่วมทุกข์กับชนชาติของพระเจ้า แทนการเรียงสำราญในความบาปสักเวลาหนึ่ง ²⁶ ท่านถือว่า ความอภัยของ พระคริสต์ประเสริฐกว่า คลังทรัพย์ในประเทศอียิปต์ เพราะท่านหวังบำเหน็จที่จะได้รับนั้น ²⁷ โดยความเชื่อ ท่านได้ออกจากประเทศอียิปต์ โดยมีได้เกรงกลัวความกริ้วของกษัตริย์ เพราะท่านยอมทนอยู่เหมือนประหนึ่ง ได้เห็นพระองค์ผู้ไม่ทรงปรากฏแก่ตา ²⁸ โดยความเชื่อ ท่านได้ถือเทศกาลปีสกาและพิธีประพรมเลือด เพื่อมิให้องค์เพชรฆาตผู้ประหารบุตรหัวปีมาถูกต้องพวกอิสราเอลได้ ²⁹ โดยความเชื่อ พวกอิสราเอลได้ข้ามทะเลแดงเหมือนกับว่าเดินบนดินแห้ง แต่เมื่อพวกอียิปต์ได้ลองเดินข้ามดูบ้าง ก็จมน้ำตายหมด

ชาวอิสราเอลที่เมืองเยรีโค ราหับหญิงแพศยา

³⁰ โดยความเชื่อ เมื่อพวกอิสราเอลล้อมกำแพงเมืองเยรีโคไว้ถึงเจ็ดวันแล้ว กำแพงเมืองก็พังลง ³¹ โดยความเชื่อ ราหับหญิงแพศยาจึงมิได้พินาศไปพร้อมกับคนเหล่านั้นที่มิได้เชื่อ เมื่อนางได้ต้อนรับคนสอดแนมนั้นไว้อย่างสันติ

ตัวอย่างอื่นๆเกี่ยวกับความเชื่อของพวกมหาบุรุษ

³² และข้าพเจ้าจะกล่าวอะไรต่อไปอีกเล่า เพราะไม่มีเวลาพอที่จะกล่าวถึงกิเดโอน บาราค แซมสัน เยฟธาห์ ดาวิด และซามูเอล และศาสดาพยากรณ์ทั้งหลาย ³³ โดยความเชื่อ ท่านเหล่านั้นจึงได้มีชัยเหนืออาณาจักรต่างๆ ได้กระทำการชอบธรรม ได้รับพระสัญญา ได้ปิดปากสิงโต ³⁴ ได้ดับไฟที่ไหม้อย่างรุนแรง ได้พ้นจากคมดาบ ความอ่อนแอของท่านก็กลับเป็นความเข้มแข็ง มีกำลังความสามารถในการทำสงคราม ได้ตีกองทัพประเทศอื่นๆแตกพ่ายไป ³⁵ พวกผู้หญิงก็ได้รับคนพวกของนางที่ตายแล้วกลับฟื้นคืนชีวิตขึ้นมาอีก บางคนก็ถูกทรมาณ แต่ก็ไม่ยอมรับการปลดปล่อยเพื่อเขาจะได้รับการเป็นขึ้นมาจากความตายอันประเสริฐกว่า ³⁶ บางคนถูกทดลองโดยคำเย้ายวและการถูกโอบยตี และยังถูกล่ามโซ่และถูกขังคุกด้วย ³⁷ บางคนถูกหินขว้าง บางคนก็ถูกเสี้ยมเป็นท่อนๆ บางคนถูกทดลอง บางคนก็ถูกฆ่าด้วยดาบ บางคนเที่ยวสัจจรไปนุ่งห่มหนังแกะและหนังแพะ อดอยาก ทนทุกข์เวทนาและทนการเคี่ยวเข็ญ ³⁸ (โลกไม่สมกับคนเช่นนั้นเลย) เขาพเนจรไปในถิ่นทุรกันดารและตามภูเขา และอยู่ตามถ้ำและตามโพรง ³⁹ คนเหล่านั้นทุกคนมีชื่อเสียงดีโดยความเชื่อของเขา แต่เขาก็ยังไม่ได้รับสิ่งที่ทรงสัญญาไว้ ⁴⁰ ด้วยว่าพระเจ้าทรงจัดเตรียมการอย่างดี

กว่าไว้สำหรับเราทั้งหลาย เพื่อไม่ให้เขาทั้งหลายถึงที่สำเร็จ
นอกจากเรา

12

จงวิ่งแข่งด้วยความเพียร

1 เหตุฉะนั้น ครั้นเรามีพยานหมู่ใหญ่อย่างนั้นอยู่รอบข้าง
ให้เราทิ้งของหนักทุกสิ่งที่ขัดข้องอยู่ และการผิดที่เรามักงา
ยกระทำนั้น และการวิ่งแข่งกันที่กำหนดไว้สำหรับเรานั้น ให้
เราวิ่งด้วยความเพียรพยายาม² หมายเอาพระเยซูเป็นผู้ริเริ่ม
ความเชื่อ และผู้ทรงทำให้ความเชื่อของเราสำเร็จ เพราะ
เห็นแก่ความยินดีที่มีอยู่ตรงหน้านั้น พระองค์ได้ทรงทนเอา
กางเขน ทรงถือว่าความละอายไม่เป็นสิ่งสำคัญอะไร และได้
เสด็จประทับเบื้องขวาพระที่นั่งของพระเจ้าแล้ว

การติสสอนของพระเจ้า

3 ด้วยว่าท่านทั้งหลายจงพินิจคิดถึงพระองค์ ผู้ได้ทรงทน
เอาการตีเตียนนินทาแห่งคนบาปต่อพระองค์ผู้มากเท่าใด เพื่อ
ท่านทั้งหลายจะไม่อ่อนระอาใจไป⁴ ท่านทั้งหลายยังไม่ได้
รบสู้กับความบาปจนถึงโลหิตตก⁵ และท่านได้ลืมคำเตือน
นั้นเสีย ซึ่งได้เตือนท่านเหมือนกับเตือนบุตรว่า บุตรชาย
ของเราเอ๋ย อย่าดูหมิ่นการติสสอนขององค์พระผู้เป็นเจ้า
และอย่าระอาใจเมื่อพระองค์ทรงตีเตียนท่านนั้น⁶ เพราะ
องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงติสสอนผู้ที่พระองค์ทรงรัก และเมื่อ
พระองค์ทรงรับผู้ใดเป็นบุตร พระองค์ก็ทรงเมตตาผู้นั้น□
7 ถ้าท่านทั้งหลายทนเอาการติสสอน พระเจ้าย่อมทรงปฏิบัติ
ต่อท่านเหมือนท่านเป็นบุตร ด้วยว่ามีบุตรคนใดเล่าที่บิดา
ไม่ได้ติสสอนเขาบ้าง⁸ แต่ถ้าท่านทั้งหลายไม่ได้ถูกติสสอน

เช่นเดียวกับคนทั้งปวง ท่านก็ไม่ได้เป็นบุตร แต่เป็นลูกที่ไม่มีพ่อ 9 อีกประการหนึ่ง เราทั้งหลายได้มีบิดาตามเนื้อหนังที่ได้ติสอนเรา และเราจึงได้นับถือบิดานั้น ยิ่งกว่านั้นอีก เราควรจะได้ยำเกรงนบনอบต่อพระบิดาแห่งจิตวิญญาณและจำเรอชีวิตมิใช่หรือ 10 เพราะแท้จริงบิดาเหล่านั้นติสอนเราเพียงชั่วเวลาเล็กน้อย ตามความเห็นดีเห็นชอบของเขาเท่านั้น แต่พระองค์ได้ทรงติสอนเราเพื่อประโยชน์ของเรา เพื่อให้เราได้เข้าส่วนในความบริสุทธิ์ของพระองค์ 11 ดังนั้นการติสอนทุกอย่างเมื่อกำลังถูกอยู่นั้น ไม่เป็นการชื่นใจเลย แต่เป็นการเศร้าใจ แต่ภายหลังก็กระทำให้เกิดผลเป็นความสุขสำราญแก่บรรดาคนที่ต้องทนอยู่นั้น คือความชอบธรรมนั่นเอง 12 เพราะเหตุนั้น จงยกมือที่อ่อนแรงขึ้น และจงให้หัวเข่าที่อ่อนล้ามีกำลังขึ้น 13 และจงกระทำทางที่เท้าของท่านจะเดินไปนั้นให้ตรงไป เพื่ออาการที่ทำให้ง่อยจะมีได้กำเริบขึ้น แต่จะได้หายเป็นปกติ 14 จงอุตส่าห์ที่จะสงบสุขอยู่กับคนทั้งปวง และที่จะได้ใจบริสุทธิ์ ด้วยว่านอกจากนั้น ไม่มีใครจะได้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้า 15 และจงระวังให้ดีเกรงว่าจะมีบางคนกำลังเสื่อมจากพระกรุณาคุณของพระเจ้า และเกรงว่าจะมีรากขมขึ้นแซมขึ้นมาทำให้เกิดความยุ่งยากแก่ท่าน และเป็นเหตุให้คนเป็นอันมากมลทินไป

คำเตือนถึงผู้ปฏิเสธพระคริสต์

16 และเกรงว่าจะมีคนกระทำผิดประเวณีหรือคุณประมาทเหมือนอย่างเอซาว ผู้ได้เอาสิทธิของบุตรหัวปีนั้นขายเสีย เพราะเห็นแก่อาหารคำเดียว 17 เพราะท่านทั้งหลายก็รู้อยู่แล้วว่า ต่อมาภายหลังเมื่อเอซาวอยากได้รับพรนั้นเป็นมรดก เขาก็ได้รับคำปฏิเสธ เพราะเขาไม่มีหนทางแก้ไขเลย ถึงแม้ว่าได้กลับใจแสวงหาจนน้ำตาไหล

การชุมนุมใหญ่ของผู้ที่รอดทั้งหมด

18 ท่านทั้งหลาย ไม่ได้มาถึงภูเขาที่จะถูกต้องได้ และที่
ได้ไหมไฟแล้ว และถึงที่ดำ ถึงที่มีดมีด และถึงที่ลมพายุ
19 และถึงเสียงแตร และถึงพระสุรเสียงตรัส ซึ่งคนเหล่านั้น
นทีได้ยินแล้ว ได้อ้อนวอนขอไม่ให้ตรัสแก่เขาอีก 20 (เพราะ
ว่าข้อความที่ทรงบัญญัติไว้นั้นเขาทนไม่ได้ คือที่ว่า □ แม้แต่
สัตว์ถ้าแตะต้องภูเขานั้นก็ต้องถูกขว้างด้วยก้อนหินให้
ตาย หรือแทงทะลุด้วยแหลนให้ตาย □ 21 สิ่ง que เห็นนั้นน่า
กลัวจริงๆจนโมเสสเองก็กล่าวว่า □ ข้าพเจ้ากลัวจนตัวสั่น □
22 แต่ท่านทั้งหลาย ได้มาถึงภูเขาศิโยน และมาถึงเมือง
ของพระเจ้าผู้ทรงดำรงพระชนม์อยู่ คือกรุงเยรูซาเล็มแห่ง
สวรรค์ และมาถึงที่ชุมนุมทูตสวรรค์มากมายเหลือที่จะนับได้
23 และมาถึงที่ชุมนุมอันใหญ่และมาถึงคริสตจักรของบุตร
หัวปี ซึ่งมีชื่อจารึกไว้ในสวรรค์แล้ว และมาถึงพระเจ้าผู้ทรง
พิพากษาคนทั้งปวง และมาถึงจิตวิญญาณของคนชอบธรรม
ซึ่งถึงความสมบูรณ์แล้ว 24 และมาถึงพระเยซูผู้กลางแห่ง
พันธสัญญาใหม่ และมาถึงพระโลหิตประพรมที่มีเสียงร้อง
อันประเสริฐกว่าเสียงโลหิตของอาเบล

จงอย่าเพิกเฉยต่อการที่พระเจ้าทรงเรียก

25 จงระวังให้ดี อย่าปฏิเสธ ไม่ยอมฟังพระองค์ผู้ตรัส
นั้น เพราะว่าถ้าเขาเหล่านั้นที่ปฏิเสธ ไม่ยอมฟังคำเตือนของ
พระองค์ที่พื้นแผ่นดินโลกไม่ได้พ้นโทษ ถ้าเราเมินหน้าจาก
พระองค์ผู้ทรงเตือนจากสวรรค์ เราทั้งหลายก็จะได้พ้น
โทษมากยิ่งขึ้นอีก 26 พระสุรเสียงของพระองค์ครวญนั้น
ได้บันดาลให้แผ่นดินไหวไหว แต่บัดนี้พระองค์ได้ตรัส
บัญชาไว้ว่า □ อีกครั้งหนึ่งเราจะกระทำให้หวาดหวั่นไหว มิใช่

แผ่นดินโลกแห่งเดียว แต่ทั้งสวรรค์ด้วย□ 27 และพระดำรัสที่ตรัสไว้ว่า □อีกครั้งหนึ่ง□ นั้น แสดงว่าสิ่งที่หวั่นไหวนั้นจะถูกกำจัดเสีย เหมือนกับสิ่งที่ทรงสร้างให้มีขึ้น เพื่อให้สิ่งที่ไม่หวั่นไหวคงเหลืออยู่ 28 เหตุฉะนั้น ครั้นเราได้อาณาจักรที่ไม่หวั่นไหวมาแล้ว ก็ให้เรารับพระคุณ เพื่อเราจะได้ปฏิบัติพระเจ้าตามชอบพระทัยของพระองค์ ด้วยความเคารพและยำเกรง 29 เพราะว่าพระเจ้าของเรา นั้นทรงเป็นเพลิงที่เผาผลาญ

13

คำสั่งฉันพี่น้อง

1 จงให้ความรักฉันพี่น้องมีอยู่ต่อกันเสมอไป 2 อย่าละเลยที่จะต้อนรับแขกแปลกหน้า เพราะว่าโดยการกระทำเช่นนั้น บางคนก็ได้ต้อนรับทูตสวรรค์โดยไม่รู้ตัว 3 จงระลึกถึงคนเหล่านั้นที่ถูกจองจำอยู่ เหมือนหนึ่งว่าท่านทั้งหลายก็ถูกจองจำอยู่กับเขา จงระลึกถึง คนทั้งหลายที่ถูกเคี้ยวเชืง เหมือนหนึ่งว่าเป็นตัวของท่านเองซึ่งมีร่างกายเหมือนอย่างเขาด้วย 4 การสมรสเป็นที่นับถือแก่คนทั้งปวง และที่นอนก็ปราศจากมลทิน แต่คนที่ล่วงประเวณีและคนเล่นชู้ นั้น พระเจ้าจะทรงพิพากษาโทษเขา 5 ท่านจงพ้นจากการรักเงิน จงพอใจในสิ่งที่ท่านมีอยู่ เพราะว่าพระองค์ได้ตรัสไว้แล้วว่า □เราจะไม่ละท่านหรือทอดทิ้งท่านเลย□ 6 เพื่อว่าเราทั้งหลายจะกล่าวด้วยใจกล้าว่า □องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นพระผู้ช่วยของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะไม่กลัว มนุษย์จะทำอะไรแก่ข้าพเจ้าได้เล่า□ 7 ท่านทั้งหลายจงระลึกถึงคนเหล่านั้นที่ปกครองท่าน ผู้ซึ่งได้ประกาศพระวาระของพระเจ้าแก่ท่าน และจงพิจารณาดูผลปลายทางของเขา แล้วจงตามอย่างความเชื่อ

ของเขา⁸ พระเยซูคริสต์ยังทรงเหมือนเดิมในเวลาเวลานี้ และเวลาวันนี้ และต่อไปเป็นนิจกาล⁹ อย่าหลงไปตามคำสอนต่างๆที่แปลกๆ เพราะว่าเป็นการดีอยู่แล้วที่จะให้กำลังใจเข้มแข็งขึ้นด้วยพระคุณ ไม่ใช่ด้วยอาหารการกิน ซึ่งไม่เคยเป็นประโยชน์แก่คนที่หลงติดอยู่เลย

การยอมรับคำดูหมิ่นเหยียดหยามเพื่อพระคริสต์

¹⁰ เรามีแทนบูชาแทนหนึ่ง และคนที่ปรนนิบัติในพลับพลา นั้น ไม่มีสิทธิ์ที่จะรับประทานของจากแทนนั้นได้¹¹ เพราะร่างของสัตว์เหล่านั้นที่ มหาปุโรหิต ได้เอาเลือดเข้าไปในสถานบริสุทธิ์เพื่อเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปนั้น ก็ต้องเอาไปเผาเสียนอกค่าย¹² เหตุฉะนั้น พระเยซูก็ได้ทรงทนทุกขุทรมานภายนอกประตูเมืองเช่นเดียวกัน เพื่อทรงชำระประชาชนให้บริสุทธิ์ด้วยพระโลหิตของพระองค์เอง¹³ เพราะฉะนั้น ให้เราทั้งหลายออกไปหาพระองค์ภายนอกค่ายนั้น และยอมรับคำดูหมิ่นเหยียดหยามเพื่อพระองค์¹⁴ เพราะที่นี้เราไม่มีเมืองที่ถาวร แต่ว่าเราแสวงหาเมืองที่จะมีในภายหน้า

คำเตือนให้ยอมอยู่ในโอวาทของผู้ปกครอง

¹⁵ เหตุฉะนั้น ให้เราถวายคำสรรเสริญเป็นเครื่องบูชาแด่พระเจ้าตลอดไปโดยทางพระองค์นั้น คือผลแห่งริมฝีปากที่ขอบพระคุณพระนามของพระองค์¹⁶ แต่อย่าลืมนที่จะกระทำการดี และที่จะแบ่งปันข้าวของซึ่งกันและกัน เพราะเครื่องบูชาอย่างนั้นเป็นที่พอพระทัยพระเจ้า¹⁷ ท่านทั้งหลายจงเชื่อฟังและยอมอยู่ในโอวาทของคนเหล่านั้นที่ปกครองท่าน ด้วยว่าท่านเหล่านั้นคอยระวังดุจจิตวิญญาณของท่าน เหมือนกับผู้ที่จะต้องรายงาน เพื่อเขาจะได้ทำการนี้ด้วยความชื่น

ใจ ไม่ใช่ด้วยความเศร้าใจ เพราะที่ต่างนั้นก็ จะไม่เป็นประโยชน์อะไรแก่ท่านทั้งหลาย

คำอ้ำลา

18 จงอธิษฐานเพื่อเรา เพราะเราแน่ใจว่า เรามีใจวิญฉัย ผิดและชอบดีอยู่แล้ว และปรารถนาที่จะปฏิบัติอย่างซื่อสัตย์ ในทุกอย่าง 19 และข้าพเจ้าวิงวอนท่านมากยิ่งขึ้น ให้กระทำเช่นนั้น เพื่อข้าพเจ้าจะได้กลับคืนไปอยู่กับท่านโดยเร็ว 20 บัดนี้ ขอพระเจ้าแห่งสันติสุข ผู้ทรงบันดาลให้พระเยซูเจ้าของเรา เป็นขึ้นมาจากความตาย คือผู้ทรงเป็นผู้เลี้ยงแกะที่ยิ่งใหญ่ โดยพระโลหิตแห่งพันธสัญญาในรันดรนั้น 21 ทรงกระทำให้ท่านทั้งหลายสมบูรณ์ในการดีทุกอย่าง เพื่อจะได้ปฏิบัติตาม น้ำพระทัยของพระองค์ และทรงทำงานในท่านทั้งหลายให้เป็นที่ชอบ ในสายพระเนตรของพระองค์โดยพระเยซูคริสต์ ขอสง่าราศีจงมีแด่พระองค์สืบๆ ไปเป็นนิิตย์ เอเมน 22 พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าขอวิงวอนท่าน ให้เพียร ฟัง คำเตือน สติ นี้ เพราะข้าพเจ้าได้เขียนจดหมายมาถึงท่านทั้งหลายเพียงไม่กี่คำเท่านั้น 23 ท่านทั้งหลายจงรู้ด้วยว่า ทีโมธีน้องชายของเรา ได้รับการปล่อยเป็นอิสระแล้ว ถ้าเขามาถึงเร็ว ข้าพเจ้าก็จะมาพบท่านทั้งหลายพร้อมกับเขา 24 ขอฝากความคิดถึงมายังท่านเหล่านั้นที่ปกครองท่าน และวิสุทธิชนทั้งปวง พวกพี่น้องที่เป็นชาวอิตาลีก็ฝากความคิดถึงมายังท่านทั้งหลาย 25 ขอพระคุณจงดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด เอเมน [เขียนถึงชาวฮีบรูจากประเทศอิตาลี และส่งโดยทีโมธี]

พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับ KJV
The Holy Bible in Thai, translated from the English
King James Version

copyright © 2003 Philip Pope

Language: ไทย (Thai)

Translation by: Philip Pope

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not sell this work for a profit.

You do not change any of the words or punctuation of the Scriptures. Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2022-04-15

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 1 Feb 2020

c744d70c-5ccb-502a-b1bb-616f2796878a